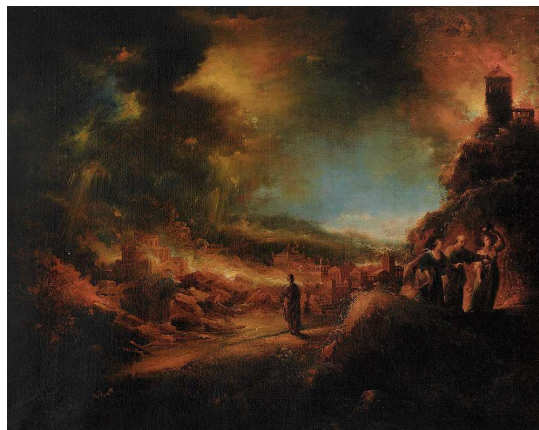

Ľadový vietor homoherézy

o. Robert Skrzypczak

11. júla 2022 ✝ Cirkev

Cirkev má dnes problém s pedofíliou, hoci pedofília nie je špecialita katolíkov, ale nešťastie, ktoré postihuje celé naše pokolenie. Problém má aj s homosexualitou, či presnejšie s homoherézou, teda s prístupom k homosexualite, ktorý je v otvorenom rozpore s učením Cirkvi vyjadreným vo Svätom písme, v Katechizme a v dokumentoch Magistéria. Tie isté kruhy, ktoré doteraz spochybňovali encykliku Pavla VI. *Humanae vitae*, tým aj cirkevné učenie a ignorovali autoritu nástupcu svätého Petra v mene obrany práva na antikoncepciu, sa dnes spájajú v otázke zrušenia celibátu, zavedenia kňazstva pre ženy, svätého prijímania pre rozvedených a legalizácie homosexuálnych párov v cirkevnom práve.

Zdroj: picryl.com

„Homosexuálni kňazi vedia, že nastal ten správny okamih,“ povedal známy americký spisovateľ Rod Dreher, „a preto podnikajú všemožné kroky s cieľom zmeniť Cirkev. Ak by Cirkev odobrila homosexualitu, zničila by tým nielen svoju dôveryhodnosť, ale aj celú antropológiu týkajúcu sa rodiny. Svet nenávidí Cirkev pre jej postoj k sexualite. Od kresťanov sa v týchto postkresťanských časoch očakáva, že sa prejavia ako silná kontrakultúra.“

V mysliach a srdciach mnohých katolíkov alarmujúco narastá zmätok a nejednoznačnosť, ktoré ukazujú, s akým náporom zaviali v mnohých kruhoch našej biednej Cirkvi ľadové vetry morálnej a mravnej revolúcie. Niekoľko príkladov: americké jezuitské univerzity nedávno prekvapili verejnosť organizovaním prehliadok „*drag queens*“ a „*drag balls*“ v duchu tých najrafinovanejších požiadaviek genderizmu. Na otázku o vzťahu týchto udalostí k biblickému učeniu, hoci len k Listu svätého Pavla Rimanom, farár farnosti svätého Jozefa v Seattli odpovedal:

„Pavol, človek svojej doby a okolností, jasne spájal modloslužbu pohanského sveta so sexuálnym správaním, ktoré ju často sprevádzalo. Vtedajšia ritualizovaná homosexualita a pederastia sa výrazne líšia od láskyplných a živých vzťahov dnešných gejov a lesbičiek. Pederastia, hedonizmus a vynútená, ritualizovaná sexualita sú v jasnom rozpore so slobodou prežívanou v Ježišovi Kristovi. Musíme rozlišovať medzi skúsenosťou konkrétnych jednotlivcov

a očakávaniami hierarchickej Cirkvi. Keď ľudia robia zlé veci, treba ich odsúdiť, ale keď ľudia vyjadrujú mnohé cnosti vo vzájomnej príťažlivosti, ktorá sa donedávna spájala s niečím zlým, musíme si odpovedať, či naše asociácie vychádzali zo správnych predpokladov.“

Páter Paolo Cugini, farár talianskej farnosti Regina Pacis v regióne Emilia Romagna, známy tým, že slávil omšu v tričku s podobizňou Che Guevaru, povedal, že od homosexuálnych párov by sa nemala očakávať pohlavná čistota.

„My kňazi máme sami problém zachovať pohlavnú čistotu, a čo potom laici? Osoby by mali mať prednosť pred doktrínou.“

Keď dúhový farár ponúkol farníkom modlitebnú vigíliu „za obete homofóbie a inej diskriminácie“, viacerí zorganizovali alternatívnu modlitbu pokánia s ružencom v ruke za osvietenie a obrátenie farárov, ktorí sa dopúšťajú zrady cirkevného učenia tým, že sa stavajú na stranu stúpcov ideológie, ktorá vo svete dominuje.

„Nech Cirkev opustí svoje doterajšie učenie o sexualite a sexuálnej odlišnosti,“ vyhlásil brazílsky jezuita páter Luis Corrêa Lima z Pápežskej katolíckej univerzity v Riu de Janeiro. Východiskom katolíckej náuky by vraj malo byť „utrpenie homosexuálnych osôb“. *„Je lepšie držať sa čo najďalej od rigidných kňazov,“* – verí Brazílčan, *„pretože hryzú.“* V jeho prejavoch, ako aj u mnohých katolíckych podporovateľov LGBT hnutia v Cirkvi, sa množia výrazy, ktoré vylučujú akúkoľvek diskusiu či výmenu argumentov: „homofóbia“, „transfóbia“, „nenávisťné prejavy“ atď.

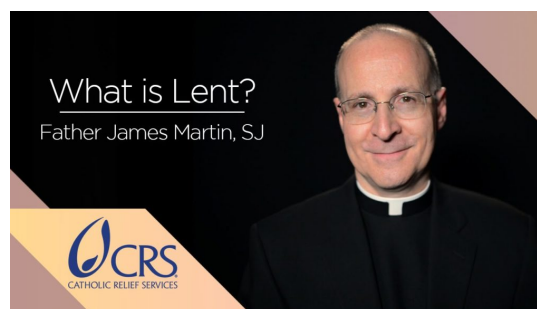
Na mnohých miestach sa podniká krížová výprava dúhových kruhov proti poslednej bašte ortodoxie, Katechizmu katolíckej Cirkvi, ktorý homosexualitu nazýva „závažnou zvrátenosťou“ (KKC 2357). Podľa nich treba zvoliť taktiku Alexandra Veľkého: rozviazať tento gordický uzol jedným úderom meča. Preto je potrebné dať nabok Katechizmus, aby sa čoraz častejšie praktizovaná homosexualita uznala za variant ľudskej sexuality. Boj sa presúva zo sociálnej a pastoračnej oblasti na doktrinálnu. Čoraz viac teológov, kňazov a biskupov sa púšťa do vytrvalej ofenzívy, zatiaľ čo **zvyšná väčšina drieme**. Slzavé strely v tomto boji predstavujú rodičia, ktorých deti sa hlásia k dúhovej identifikácii. *„Boli sme hlboko presvedčení,“* – počuť na zhromaždeniach katolíckych LGBT skupín, – *„že homosexualita je hriech. Pritom čítame Ježišove podobenstvá o márnoträtom synovi a chápeme, že Boh prijíma každého a nikoho nesúdi.“* Najdôležitejšie je žiť v pravde. O akú pravdu ide? Určite nie biblickú ani katechetickú.

Problémom zostáva učenie Katechizmu, podľa ktorého je homosexualita vnútorne nezriadená orientácia. Tento kameň pohoršenia treba odvaliť, aby sa uvoľnil prístup k homosexualite. Hlavný argument v dnešných diskusiách znie, že doktrína vraj nie je v súlade so životom. Preto je potrebné uskutočniť hlbokú reflexiu sexuality a vziať do úvahy vývoj v oblasti spoločenských vied a morálnej teológie. *„Katolícka morálna teológia utrpela kvôli úpadku, ktorý spôsobil, že Cirkev sa stala zraniteľnou voči týmto zmenám v spoločnosti,“* napísal Benedikt XVI. v texte o koreňoch krízy v Cirkvi.

Cieľom liberálnej ofenzívy je odstrániť základy objektívneho prístupu k ľudskej prirodzenosti a Božiemu plánu. Vtedy sa homosexualita stáva jedným z mnohých názorov, ktoré možno akceptovať a dokonca chváliť. *„Nehovoríme,“* počuť tu a tam v priestore pseudokatolíckeho newspeaku, *„že sa musíte riadiť Katechizmom, pretože Cirkev ešte nemá odpoveď na túto tému.“* Hádzanie kameňov smerom do

hory vytvorenej zo zjavených právd môže spustiť lavínu. Povzbudením pre takéto myslenie je revízia Katechizmu, ktorú uskutočnil pápež František, ktorý zmenil odseky týkajúce sa trestu smrti. Veď ak toto je možné zmeniť...

Portál „Giornata“ zverejnil informácie o prvom kurze pre homosexuálnych „snúbencov“, ktorí sa chystajú uzavrieť civilný zväzok. Kurz pozostáva zo štyroch stretnutí a organizuje sa vo vybraných farnostiach a kláštoroch v Ríme, Bologni a Miláne. Cieľom tejto pastoračnej iniciatívy je „zneutralizovanie“ homosexuality považovanej za prirodzený variant ľudskej emocionality, spájanie homoerotického vzťahu s víziou manželstva a vylúčenie predstavy hriechu z homosexuálneho správania. **Téma hriechu ustupuje potrebe boja proti diskriminácii osôb patriacich k menšinám** v spoločnosti (a v Cirkvi). A napokon, homosexuálnemu vzťahu vraj treba priznať nielen morálny, ale aj teologický význam. Takýto postup má otvoriť pastoračiu homosexuálnych párov v Cirkvi pri tichom súhlase s ich spôsobom života.

Zdroj: youtube.com

Požehnanie pre homosexuálne páry?

Zatiaľ najviac kontroverzií budia aktivity pátra Jamesa Martina, amerického jezuitu a konzultora vatikánskeho Sekretariátu pre komunikáciu. Je terčom kritiky za to, že je veľkým zástancom organizovania podujatí „Gay Pride“ po celom svete, ktoré, ako vieme, sa netešia súhlasu cirkevných autorít. Počas týchto udalostí dochádza neraz k zosmiešňovaniu Ježiša a Panny Márie. Páter James Martin vystúpil na Svetových dňoch rodiny 2018 v Dubline. Bol tiež hviezdou kresťanského fóra LGBT, ktoré sa konalo v diecéze Albano pod záštitou jej vtedajšieho biskupa a dnes prefekta Kongregácie pre kauzy svätých kardinála Marcella Semeraru. Kardinál Robert Sarah mu vyčítal, že ľuďom nehovorí celú pravdu a ignoruje katechizmus: „*Tí, ktorí hovoria v mene Cirkvi, musia byť verní nemennému Kristovmu učeniu, pretože len životom v súlade s Božím stvoriteľským plánom môžu ľudia dosiahnuť hlboké a trvalé naplnenie.*“ A ešte dodal: „*Našu najhlbšiu identitu neurčuje sexuálna orientácia, ale to, že sme Božie deti. Homosexuálne sklony, hoci sú v rozpore s ľudskou prirodzenosťou, nie sú samy osebe hriešne, pokiaľ nie sú povzbudzované či rozvíjané. A čo iné sú vzťahy medzi osobami rovnakého pohlavia? Sú ťažkým hriechom a ubližujú tým, ktorí sa na nich zúčastňujú.*“

Podľa biskupa Roberta Waltera Mc Elroya zo San Diega „*pohlavná čistota nie je ústrednou cnosťou kresťanského morálneho života*“. Podľa neho je sodomia prijateľná, pretože „*naším hlavným povolaním je milovať Boha celým srdcom a blížneho ako seba samého*“. Akákoľvek kritika priaznivcov LGBT v Cirkvi je vraj prejavom homofóbie a jedovatým útokom na pápeža Františka a na jeho úsilie, ktoré vynakladá proti odsudzovaniu iných ľudí. V rovnakom duchu sa kardinál Joseph Tobin rozhodol osobne pozdraviť účastníkov prvej púte LGBT osôb do katedrály v Newarku: „*Vitajte, v minulosti sme sa*

vo vás mýlili,“ – povedal. Na druhý deň komentoval túto udalosť denník *New York Times* slovami, že ak sa homosexuáli vracajú do Cirkvi a pristupujú k Eucharistii ako páry po svadbe, znamená to, že odveké názory Cirkvi na homosexualitu, počnúc Bibliou a končiac najnovšími oficiálnymi dokumentmi o tomto fenoméne, ak sa dokonca úplne nezmenia, získavajú nový spôsob vyjadrenia. *„Ja som Jozef,“ zvolal kardinál Tobin, „a som vaším bratom ako hriešnik, ktorý našiel milosť u Pána. Cirkevní predstavitelia sa doteraz zdráhali viesť dialóg a spoločne sa modliť s LGBT katolíkmi, čo bolo iba prejavom temného tmárstva týchto pastierov.“*

V podobnom duchu sa vyjadrujú aj ďalší cirkevní hierarchovia, napríklad kardinál Blaise Cupich z Chicaga, biskup Franz-Joseph Bode z Osnabrückeru a biskup Antonio Carlos Cruz Santos z brazílskej diecézy Caico. V roku 2015 sa na Pápežskej univerzite Gregoriana uskutočnilo tajné stretnutie približne päťdesiatich starostlivo vybraných biskupov, teológov a zástupcov médií so zámerom presvedčiť synodálnych otcov, aby akceptovali vzťahy osôb rovnakého pohlavia. Podnet na stretnutie zamerané na „dušpastierske inovácie“ vyšiel od predsedov biskupských konferencií Nemecka, Švajčiarska a Francúzska: kardinála Reinharda Marxa, biskupa Markusa Büchela a arcibiskupa Georgesa Pontiera. Hlavnou témou diskusie bola potreba „rozvinúť“ učenie Cirkvi o ľudskej sexualite, konkrétne ísť nad rámec teológie tela Jána Pavla II. smerom k novej „teológii lásky“. Ak by Cirkev na nadchádzajúcej synode o rodine „iba“ potvrdila doterajšie učenie, bolo by to vraj zlyhanie.

Myšlienka zorganizovať takúto konferenciu vznikla na stretnutí predsedov troch vyššie uvedených biskupských konferencií v Marseille v januári 2015, krátko po tom, čo Íri v referende podporili legalizáciu „manželstiev“ osôb rovnakého pohlavia. To vyvolalo tlak na Cirkev, aby sa prispôsobila očakávaniam sekulárneho sveta. Kardinál Marx vo svojej homílii na sviatok Zoslania Ducha Svätého v mníchovskej katedrále povedal, že treba vytvoriť „priateľskú kultúru“ voči homosexuálom. A vyhlásil, že *„nie je dôležité, čím sa odlišujeme, ale čo nás spája“*. Medzi expertmi, ktorí vystúpili na konferencii v Ríme, boli P. Hans Longendörfer SJ, sekretár Nemeckej biskupskej konferencie, a páter Eberhard Schockienhoff, morálny teológ, podľa ktorého je vernosť v homosexuálnych vzťahoch „eticky hodnotná“.

Veriaci sa čoraz viac odklňajú od cirkevného učenia o sexuálnej morálke, pretože ho považujú za „nerealistické a nepriateľské“. Morálnu teológiu treba „oslobodiť od prirodzeného zákona“, zatiaľ čo individuálne svedomie musí konať na základe „životnej skúsenosti veriacich“. Účastníci tajnej konferencie zdôraznili potrebu prehĺbiť štúdium biblickej hermeneutiky, ktorá predstavuje kód pre chápanie Sv. písma odlišné od starobylej Tradície. Hovorili o potrebe reflexie nad „teológiou lásky“, ktorá je vraj abstraktnou interpretáciou oddeľujúcou pohlavný styk od plodenia a umožňuje rôzne formy mimomanželských vzťahov, vrátane homosexuality, na základe emócií, a nie biologických faktov. Otázku hriechu, obrátenia a spásy duší rečníci úplne ignorovali.

V roku 2021 sa vo Vatikáne pod záštitou Pápežskej rady pre kultúru konala ďalšia medzinárodná konferencia s názvom *„Smerom k jednému svetovému náboženstvu?“*, na ktorej sa okrem iných zúčastnili aj aktivistka za potraty Liz Yoreová, Dr. Toni Fauci, riaditeľ amerického Národného inštitútu zdravia, Cindy Crawfordová, Chelsea Clintonová a riaditelia farmaceutických spoločností Pfizer a Moderna. V logu podujatia je zobrazený dúhový sprievod detí, ktorý je jasným znakom podpory túžob LGBT komunity.

„V niektorých oblastiach Cirkvi sa šíria projekty a návrhy na požehňovanie zväzkov osôb rovnakého pohlavia,“ uvádza sa v dokumente *Responsum ad dubium* Kongregácie pre náuku viery o požehňovaní zväzkov osôb rovnakého pohlavia vydanom 21. februára 2021, v deň liturgickej spomienky svätého Petra Damiána. V tejto súvislosti Kongregácia uviedla: „*Kedže požehňovanie osôb súvisí so sviatosťami, požehňovanie homosexuálnych zväzkov nemožno považovať za prípustné, pretože by v istom zmysle predstavovalo imitáciu manželského požehnanie muža a ženy, ktorí sa spájajú vo sviatosti manželstva, keďže neexistuje žiadny základ pre porovnávanie či predpokladanie analógie, dokonca ani vzdialenej, medzi homosexuálnymi zväzkami a Božím plánom pre manželstvo a rodinu.*“ Ako sa v dokumente spresňuje, „*vyhlásenie o nezákonnosti požehňovania zväzkov osôb rovnakého pohlavia teda nie je a nemá byť nespravodlivou diskrimináciou, ale pripomienkou pravdy liturgického obradu a toho, čo hlboko zodpovedá podstate sviatostí, ako ich chápe Cirkev*“.

Vatikánska nóta vyvolala početné protesty v Nemecku a Belgicku. Niektorí pastieri, vrátane limburského biskupa Georga Bätzinga, predsedu Nemeckej biskupskej konferencie, uviedli, že ide len o „názor“ Kongregácie. Kňazstvo žien, zrušenie celibátu a požehnanie homosexuálnych párov patria medzi ciele, ktoré chcú účastníci nemeckej „Synodálnej cesty“ dosiahnuť. Biskup Franz-Josef Bode povedal, že tieto ciele sa nedajú dosiahnuť zaťatými päťami a metódou vynútenia zmeny, pretože by to vyvolalo len odpor. „*S vytrvalosťou dosiahnete ešte viac. Ako po špirále sa pomaly, ale nevyhnutne dostanete do cieľa. Vidno to už na zmenách, ktoré sa podarilo dosiahnuť za posledných päť rokov.*“

V máji 2021 na protest proti nóte Kongregácie pre náuku viery farári v niekoľkých stovkách nemeckých kostolov zorganizovali obrad požehňovania homosexuálnych párov s podporou reformného hnutia „Maria 2.0“. Z iniciatívy Münsterskej univerzity sa začala aj kampaň na zber podpisov proti vyhláseniu dokumentu Kongregácie. V januári 2022 sa 125 kňazov a iných pastoračných pracovníkov v Nemecku verejne prihlásilo k LGBT a žiadalo ukončenie prenasledovania takýchto kňazov v cirkevných kruhoch. V špeciálnom televíznom programe vystúpil biskup Helmut Dieser z Aachenu, niekoľko kňazov, mníšky, ktoré sa identifikujú ako lesby, zamestnanci kúrie a Caritas. Nedávno kardinál Jean-Claude Hollerich, luxemburský arcibiskup a sekretár synody o synodalite v Cirkvi, v jednom rozhovore uviedol, že „*postoj Cirkvi k hriechnosti homosexuálnych vzťahov je nesprávny. Som presvedčený, že sociologický a vedecký základ tohto učenia je mylný. Nastal čas na zásadnú revíziu cirkevného učenia. Spôsob, akým pápež František hovorí o homosexuáloch, môže viesť k takejto zmene. A pokiaľ ide o homosexuálnych kňazov, je ich veľa a bolo by dobré, keby sa o tom mohli porozprávať so svojím biskupom bez rizika odsúdenia.*“

„Bratia, zastavte vlnu homosexuality v Cirkvi!“

Dvaja významní kardináli, bývalí zamestnanci Svätej stolice, vo februári 2019 vášnivo apelovali v otvorenom liste adresovanom všetkým biskupským konferenciám:

„*Bratia, zastavte vlnu homosexuality v Cirkvi!*“

O tom, aká je táto úloha neľahká a riskantná vo svojich dôsledkoch, sme sa presvedčili na príklade samotného emeritného pápeža Benedikta XVI. Podľa Riccarda Cascioliho za útokmi proti nemu a jeho dobrej povesti stojí homosexuálna loby. Objavili sa práve v čase formovania mocnej LGBT agendy v Cirkvi vzhľadom na synodu o synodalite. „*Nemôžu odpustiť Benediktovi XVI., že demaskoval krízu viery*

pri koreni morálnej skazy. A paradoxom je, že do bahna sexuálneho zneužívania sa ho snažia dostať tí istí, ktorí ich podporujú a chránia.“

Zdroj: picryl.com

„Existujú kruhy, ktoré by chceli spochybniť jeho osobu a úspechy,“ povedal arcibiskup Georg Gänswein, pápežov osobný sekretár. „Nikdy ho nemilovali, ani jeho teológiu, ani jeho pontifikát. Teraz konečne prišla príležitosť vyrovnať si účty tým, že ho zatlačíme do **damnatio memoriae** (priepasti zabudnutia).“ Starnúci pápež z Bavorska sa zdá byť silnou prekážkou zmien uskutočňovaných v prospech Dúhovej cirkvi. Aj preto dostáva rany a poníženia. Gregor VII. (Hildebrandt), jeho stredoveký predchodca na Petrovom stolci a priateľ svätého Petra Damiána, zaplatil za reformy, ktoré vo svojej dobe uskutočnil v Cirkvi, ostrakizmom a vyhnanstvom.

Dante vo svojej Božskej komédii umiestnil Petra Damianiho do neba medzi duše, ktoré kontemplujú Božiu tvár. Predstavil ho ako človeka bezvýhradne oddaného boju proti korupcii duchovenstva a milovníka modlitby. Damianiho prvý životopisec, Ján z Lodi, ho opísal ako „vynikajúceho bojovníka“ (*egregius bellator*). Petrovým bojovým nástrojom boli kolená, na ktorých kľačal a pero. Jeden z najťažších bojov svojho života podstúpil za to, aby Cirkev získala späť svoju svätosť.

Liber Gomorrhianus nie je „antigejovskou krížovou výpravou“, ale jeden z prejavov systematického a vytrvalého boja Petra Damianiho za sexuálnu čistotu duchovenstva. Autor tejto výnimočnej knižky bol jedným z predchodcov veľkej gregoriánskej reformy, vďaka ktorej Cirkev opäť získala svoj stredoveký lesk. Damiani považoval sodomiu za hriech, ktorý je pre Cirkev oveľa nebezpečnejší ako iné previnenia, ktorých sa dopúšťajú duchovní a bežní veriaci. Považoval to za hriech, ktorý by mohol ohroziť poriadok sveta. Hildebrand, priateľ autora tohto traktátu, neskorší pápež svätý Gregor VII., dôsledne bojoval proti morálnej skazenosti duchovenstva a so všetkou rozhodnosťou vystupoval proti rôznym patologickým javom, ktoré sužovali Cirkev.

Zdroj: wikimedia commons

Bojoval za obnovenie vierohodnosti Cirkvi obnoviac v nej dimenziu nadprirodzena. Cirkev existuje ako cesta, ktorá vedie ľudí k večnému životu, k bezhraničnej Božej láske. Kňazský celibát a rehoľná čistota sú prorockými znameniami ohlasujúcimi tento kresťanský cieľ. **Ukazujú, že iba Boh môže nasýtiť ľudské srdce a uspokojiť všetky jeho túžby.** Pápež Gregor VII. si bol po vzore svojho priateľa svätého Petra Damiána vedomý toho, že hriech ničiaci tieto prejavy nadprirodzeného života v Cirkvi čoskoro povedie Cirkev k vedomému sebazničeniu. Preto sa pustil do hrdinského boja za obnovenie kňazského celibátu a rehoľného panenstva. Bojoval o princípy duchovného života, hoci sa priamo nezaoberal otázkou sodomie medzi duchovnými napriek tomu, že svätý mních Peter Damiani chcel viesť boj predovšetkým týmto smerom. Možno dnešný bolestný zmätok v Cirkvi, spojený s rastúcou homoherézou, súvisí s vtedajším zanedbaním.

Musíme si uvedomiť, že existuje špina, ktorá môže Cirkvi uškodiť. Preto treba ľuďom zvestovať celú pravdu o ľudskom živote vykúpenom Kristom. Kto miluje, hovorí jasne. Laickí katolíci by mali tlačiť na svojich pastierov, aby žili ako slobodní ľudia a ohlasovali evanjelium ako proroci. Kristus je ten istý včera, dnes i zajtra. „*Nemiluje Krista, kto nemiluje jeho kríž!*“

*Text je výňatkom z úvodu knihy **Kniha Gomora - svätý Peter Damiani, doktor Cirkvi** v poľskom preklade vydanom vydavateľstvom AA.*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ladovy-vietor-homoherezy/>